

[Jørgen Junior]

initiativ er noget, der bør støttes. Det kendetegner besindige, rolige mennesker, hvis de går ind for den slags tanker. Hvad går vi ind for? Ja, vi går ind for blod, drab, ballade og vold. Det burde ikke være dansk udenrigspolitik.

Når den sydafrikanske udenrigsminister udtaler: vi regerer Sydafrika, vi vil ikke regere andre lande, så modsvarer det en tankegang, vi i fremskridtspartiet synes er rigtig. Vi skal ikke blande os i andre landes politik, det er ikke det, der er formålet med dansk udenrigspolitik. Formålet med dansk udenrigspolitik er at varetage danske interesser i alle lande, i Kina, i Sovjet, i Sydafrika, og det udmønter sig så en gang imellem.

Det udmønter sig bl. a. i FN. I FN vedtager man resolutioner, i stakkevis af resolutioner. Vi har her i går aftes, i løbet af natten, fået telegrammer, der viser uenighed blandt de danske parlamentarikere, der viser tydelig uenighed blandt EF-partnerne. Det er bl. a. begrundelsen for hasteindkaldelsen af det udenrigspolitiske nævn, som jeg forstår vil holde møde her umiddelbart efter denne debats afslutning.

Hvad går uenigheden ud på? Ja, der er mange resolutioner, men der er vel især to, som må påkalde den væsentligste interesse.

Der er en resolution om Israel, om det mellemste østen, hvor Israel bl. a. omtales i forbindelse med tortur, biologiske eksperimenter og lignende forhold. Fremskridtspartiet ønsker ikke, at Danmark skal gå ind for at stemple et andet land på denne måde, det er ganske klart, og jeg er glad for at se, at der er andre partier i denne sal end fremskridtspartiet, der har den samme indstilling. Jeg glæder mig til at høre ordførerne fra de pågældende partier, der heller ikke er enige med regeringen på dette område. Vi ønsker ikke, at Danmark, hvad jeg forstår at vi gør, skal afstå. Nej, vi skal sige, hvad vi mener om den slags propagandistiske resolutioner, der ikke tjener andet formål end at tilsværte på uretfærdig vis.

Hvad angår det sydlige Afrika, er der ikke så få resolutioner, hvor Danmark har indtaget den meget interessante holdning, at vi tilsyneladende – det vil jeg naturligvis gerne høre udenrigsministerens kommentar til, men jeg havde taget det som en selvfølge, at der var blevet redegjort for det i besvarelsen af forespørgslen, det blev der altså ikke – vil

afstå stort set alle de steder, hvor det er fuldkommen idiotisk og tåbeligt, og hvor vi ganske klart og tydeligt naturligvis skulle sige: nej, vi deltager ikke i dette. Vi skulle stemme, som flere andre lande gør.

Det er jo ikke således, at der er fuldstændig enighed om hver eneste af disse resolutioner. Flere steder kan man jo læse, at tilsyneladende vil Tyskland ikke være med på det område osv. osv. Fremskridtspartiet mener ikke, at vi skal afstå fra at stemme for en resolution om militært og nukleært samarbejde med Sydafrika. Vi mener, at de skal have lov til at udvikle den form for atomenergi til fredelige formål, som også Danmark får lov til at udvikle, hvis det danske folketings beslutter sig til det.

Vi er heller ikke enige i, at det store verdenssamfund FN skal beordres til at yde bistand til Sydafrikas befrielsesbevægelser. Det er den danske regering åbenbart heller ikke, men man tager ikke konsekvensen og siger: så stemmer vi nej. Nej, man vil afstå.

Vi er meget, meget uenige i, at Danmark nu skal prøve at påvirke sin befolkning til at diskriminere andre landes sportsfolk.

Forleden dag så jeg en vittighedstegning om en demonstration. Lad os sige, at det var i Nyborg, og lad os sige, at det var imod et tennishold. Det drejede sig om New Zealands hold, og de var så frække, at de ikke havde nogen indfødte maorier med på holdet. Det er nogenlunde den situation, vi kommer frem til.

Det kan ikke være rimeligt, at den danske regering skal prøve at pådutte den danske befolkning noget, som den danske befolkning ikke selv har nogen mulighed for at tage stilling til. O. k., så kan man sige: ja men det betyder ikke noget, hvad den danske regering vil med hensyn til sport, for vi har stadig væk en vis form for frihed i det danske samfund, så den danske regering kan såmænd stemme ja eller afholde sig fra at stemme for disse absurditeter, det er ligegyldigt. Men man må dog sige, at det må kræve et minimum af respekt, hvad man foretager sig i dette folketings. Det er ikke rimeligt, når man i Danmark vil prøve at træde vande over for de forhold, der omtales i sportsdeklarationen, som den så smukt hedder.

Jeg skal ikke trætte med at læse hele denne sportsdeklaration op, den er ellers forfærdende nok i sin helhed. Men hvis vi bare